

Dezatrul deja a ajuns

Anarhiștii din sudul Braziliei vorbesc despre inundațiile din mai 2024

CrimethInc.

25 iunie 2024

Cuprins

Statul	6
Impactul capitalismului	9
Ajutor reciproc de bază	11
Momentele de după catastrofă. Acțiunea directă	17
Acesta nu este un dezastru natural	21
Interviu: Okupa dos Mil Povos	23

La începutul lui mai 2024, teritoriul cunoscut sub numele de Rio Grande do Sul, în așa-zisa Brazilia, a suferit cea mai urâtă catastrofă climatică din istoria sa. Din cauza unor ploi intense care au ținut mai mult de o săptămână, multiple râuri au revărsat, nimicind nenumărate orașe și distrugând tot ce le-a intrat în cale, înainte să curgă în râul Guaíba. Astfel, s-a cauzat cea mai mare inundație înregistrată vreodată în regiunea metropolitană Porto Alegre. În iunie, deja a fost confirmat un număr de 171 decese. Mii de oameni au pierdut tot ce aveau, 614,000 de oameni au rămas fără adăpost, iar peste două milioane de oameni au fost afectați. Forța apelor a șters orașe întregi de pe fața pământului. Peste 90% din industria din statul Rio Grande do Sul a fost inundată.

Acest eveniment prezintă cele mai grave daune structurale și economice cauzate de un eveniment climatic în Brazilia. Judecând după numărul de persoane afectate și daunele materiale, această tragedie deja depășește distrugerea produsă de uraganul Katrina asupra orașului New Orleans în anul 2005.

Statul și modul de producție capitalist sunt instituții responsabile în mod direct pentru devastarea planetei. Datorită lor, pădurile sunt tăiate ca să se facă loc pentru bovine, monocultură, minerit și degradarea solului prin expansiunea urbană. Datorită lor, sunt produse din ce în ce mai multe catastrofe precum cea care a lovit Rio Grande do Sul. În mijlocul acestei orori, mărturisim eșecul deplin al conducătorilor de a îngriji mediul și de a ne proteja viețile.

Municipiul Lajeado după ce inundația s-a retras.

În centrul acestei tragedii anarhiștii, comunitățile indigene, mișcările sociale și quilombos organizează eforturi de solidaritate, în timp ce încearcă să își pună viețile și teritoriile înapoi în picioare. Aceștia solicită și distribuie donații, cer să se facă eforturi colective pentru curățarea și reocuparea proprietăților afectate și organizează noi ocupări a clădirilor nelocuite cu scopul de a adăposti cei rămași fără casă.

În continuare, vom explora modul în care capitaliștii și statul au exploatat catastrofa și răspunsul mișcărilor independente. Vom mai prezenta un interviu cu anarhiștii afectați de inundații.

Dacă te simți îngrozit sau inspirat de ce este scris aici, te rugăm să susții financiar anarhiștii din sudul Braziliei aici, cât timp aceștia adresează impactul continuu al inundațiilor.

Un video despre inundații produs de colectivul Antimídia

Statul

De fiecare dată când lovește un dezastru „natural”, observăm înca o dată că prioritatea statului nu a fost niciodată protejarea vieților noastre. Timp de decenii întregi, guvernul brazilian a ignorat avertismentele legate de distrugerea mediului și schimbarea climatică și a refuzat să ia măsuri apte de a preveni catastrofe precum aceasta. Contrar, chiar, a participat în mod activ la această distrugere. Câteodată a făcut-o într-un ritm mai lent, iar altădată a mâncat din Pământ cu lăcomie. Acest dispreț față de natură a fost evident în guvernul neo-fascist al lui Bolsonaro. Dar și regimurile social-democrate, inclusiv guvernele progresiste din care au făcut parte partide politice precum *Partido dos Trabalhadores* (Partidul Muncitorilor, sau PT), au contribuit nemăsurat la încălzirea globală, depinzând de industria automobilelor și de extragerea petrolieră (pe lângă alte combustibile cu impact considerabil asupra mediului) pentru accelerarea creșterii economice. În anul 2015, în timpul mandatului prezidențial Dilma Rousseff, membru PT, rapoartele științifice care avertizau că schimbările climatice vor cauza inundații au fost puse sub preș din motivul că sunt „mult prea alarmiste”.

La nivelul statal și municipal, neglijența continuă a guvernului are un impact direct asupra vieților noastre. În ciuda amenințărilor proiectate de atâtea sisteme meteorologice, guvernatorul și primarii nu au dezvoltat avertismente sau planuri de evacuare adecvate. Nici măcar nu au investit în minimul necesar pentru a proteja populația. Prezentul guvernator, Eduardo Leite (din partidul de dreapta *Partido da Social Democracia Brasileira*, Partidul Social Democrat din Brazilia, sau PSDB), a distrus legislația ecologică în favoarea afaceriștilor și a redus investițiile în apărarea civilă în timpul mandatului său. Când a fost confruntat de jurnaliști, Leite a încercat să justifice aceste acțiuni, afirmând că „într-adevăr, există aceste studii care avertizează, dar guvernul are și el alte obiective.”

În Porto Alegre, ecluzele care protejează orașul au eșuat din cauza unei lipse de mentenanță și erori la închidere. Această problemă a devenit și mai serioasă după ce administrațiile precedente din primăria Porto Alegre a distrus DEP (Departamentul de Canalizare Pluvială), instituția responsabilă de canalele de scurgere, ecluzele și stațiile de pompare care protejează capitala Rio Grande do Sul împotriva inundațiilor, fapt care a impus și mai multe datorii asupra DMAE (Departamentul Municipal de Ape Uzate). Potrivit experților, orașul nu s-ar mai fi inundat dacă se mențineau corect aceste sisteme.

Colac peste pupăză, primarul orașului Porto Alegre, Sebastião Melo, a declarat rații asupra apei numai după ce 85% din oraș a rămas fără acces la apă potabilă. În câteva cartiere, oamenii au fost informați că pompele care preveneau inundarea locuințelor erau oprite de abia după ce s-a întâmplat, astfel fiind lăsați fără timp de evacuare.

Impactul capitalismului

Modul de producție capitalist este cauza schimbărilor climatice care amenință toate formele de viață pe Pământ. În același timp, corporațiile și directorii lor, care profită mulțumită acestora, încearcă mult prea puțin să atenueze suferința populației. În acest caz, chiar au înrăutățit-o.

Capitaliștii nu au reușit să mențină stocul în supermarketurile care încă erau operaționale. Deoarece interesul acestora a fost obținerea unui profit rapid cu ajutorul disperării oamenilor, numai cei cu destui bani au putut să cumpere proviziile rămase. Simultan, o mulțime de magazine au fost inundate, în timp ce încă erau pline de mâncare, sticle de apă și alte bunuri esențiale pentru populație. Aceste bunuri au rămas restricționate sub protecția agenților de pază și a polițiștilor înarmați cu carabine, care au format grupări paramilitare cu scopul de a preveni accesul celor înfometate la mâncare și alte resurse destinate să putrezească sub apă. Statul și corporațiile au fost mai interesate în protejarea acestor bunuri decât a vieților care aveau nevoie de ele, chiar dacă bunurile erau făgăduite să fie aruncate și compensate de firmele de asigurare.

Un polițist trage în direcția unei persoane suspectate că a furat dintr-un supermarket în Porto Alegre.

În timp ce oamenii voluntariau în salvarea unor zeci de mii de câini, pisici și cai de pe acoperișuri și organizau spații în care să le ofere mâncare și îngrijire veterinară, pet-shop-urile abandonau peștii, păsările și mamiferele închise în cuști, preferând să asigure dispozitivele electronice. Animalele, vândute precum niște obiecte, erau lăsate să se înece, evidențiind logica acestui sistem: în ochii capitaliștilor, viața este pur și simplu o altă marfă care va fi compensată de firma de asigurare.

Ajutorul oferit de corporații a fost o batjocură. Grendene, unul dintre cei mai mari producători de încălțăminte, a sugerat angajaților să doneze din propriile provizii pentru oamenii afectați de inundație.

Ambev, cea mai mare fabrică de bere din lume, care generează un profit anual dublu cât bugetul orașului Porto Alegre, a decis să împacheteze apă potabilă în conserve de aluminiu, în forma unei campanii de marketing în locul unui gest de solidaritate.

Federação das Indústrias do Rio Grande do Sul (FIERGS), o instituție reprezentantă a industriilor din Rio Grande do Sul, a cerut de la guvernul federal 100 miliarde BRL (20 miliarde USD) pentru firmele afectate de inundație. Când afaceriștii vorbesc despre „guvernul limitat”, se referă numai la participarea sa în interesele oamenilor de rând. Când vine vorba de apărarea intereselor deținute de elite, statul trebuie să fie masiv.

Adeptii capitalismului au lăudat acțiunile miliardarilor și afaceriștilor care au donat fracțiuni mărunte din bogățiile lor pentru a ajuta victimele inundației. Ne referim la momentele în care faptele bune nu au fost minciuni, precum imaginea în care elicopterul miliardarului Luciano Hang salva oamenii pierduți, o imagine care a fost defapt generată de inteligența artificială.

Între timp, oamenii de rând, inclusiv cei care au pierdut totul, au fost mult mai încurajatori și dispuși să acorde ajutor, donând mult mai multe resurse decât cei bogați. Un concert al unei trupe de rock a strâns mai mulți bani decât donațiile acordate statului Rio Grande do Sul de guvernul Statelor Unite și de miliardarul egocentric Elon Musk, adunate.

Și să nu mai menționăm cum capitaliștii au profitat direct din catastrofă, precum supermarketurile care și-au vândut ultimele stocuri de apă potabilă la prețuri abuzive celor disperați și au atins recorduri în vânzări, mulțumită generozității oamenilor de rând, care au cumpărat provizii pentru cei care au pierdut totul. Și vor continua să profite cât timp cei afectați și cei care compătimesc cu ei luptă pentru reconstruirea celor pierdute.

Ajutor reciproc de bază

Solidaritatea între cei afectați de acest dezastru s-a arătat să fie esențială în supraviețuirea lor. Fără aceasta, situația s-ar fi înrăutățit dramatic. Totuși, primăria orașului Porto Alegre a încercat să oprească grupările de voluntari care au organizat centre de donații și ajutor reciproc timp de săptămâni întregi. Autoritățile au compromis cu proprietarii pentru a usurpa aceste operațiuni, excluzând și criminalizând voluntarii care le organizau până în acel moment. În alt incident, la 20 mai, Poliția Militară a sechestrat un camion folosit de oameni pentru a distribui mâncare celor afectați de inundație. Neîntâmplător, acest camion era deținut de Cozinha Solidária da Azenha (Cantina Solidară din Porto Alegre), legată de Mișcarea Muncitorilor Fără Adăpost (MTST). Poliția a declarat că acest camion era neînmatriculat, dar, în momentul acela, nu era posibilă înmatricularea sa deoarece sistemele responsabile erau defecte din cauza ploilor.

În majoritatea cartierelor, ajutorul celor afectați de inundație a rămas în mâna comunităților și a altor grupări de voluntari care au colaborat în procurarea proviziilor necesare. Acest lucru a devenit și mai aparent pentru prizonierii care au rămas izolați în închisorile din regiune, fără acces la mâncare, apă potabilă sau articole de igienă. Asigurarea lor a rămas în mâna familiilor acestora, care au fost afectate și ele, la rândul lor, de inundație.

Cantina Solidară din Azenha, organizată de Mișcarea Muncitorilor Fără Adăpost (MTST) în Porto Alegre.

În cartierul Sarandi din Porto Alegre, Quilombo dos Machado au organizat aceste operațiuni timp de săptămâni întregi fără ajutorul altor comunități urbane de quilombos din oraș și fără ajutor din partea statului. Luiz Machado, un locuitor al Quilombo dos Machado, ne spune:

“Aceste primiri pe care statul ar trebui să le facă, le facem noi, comunitatea.”

Când comunitatea Quilombo a cerut ajutorul lui Eduardo Leite al PSDB, acesta le-a răspuns că „statul și autoritățile publice nu au structura necesară pentru a acoperi toate locațiile.”

Cuvintele guvernatorului ne dezvăluie o formă braziliană a necropoliticii și a rasismului ecologic: un sistem conceput pentru îndeplinirea cerințelor economice ale celor bogați, garantând profituri și voturi în locul alocării resurselor cu scopul de a salva vieți—mai ales viețile celor săraci, a persoanelor afro-americe și indigene, grupurile demografice cele mai afectate de inundație. Aceste situații fac parte dintr-un proiect de exterminare în curs de desfășurare.

APOIO PARA OKUPAS

ATINGIDAS DIRETAMENTE
EM PORTO ALEGRE

→ ficaram em baixo d'água →

OKUPA PANDEMIA

LAMI

PIX 008.776.270-61

**OKUPA MIL
POVOS**

PIX HUMAITÁ
OKUPAMILPOVOS@
GMAIL.COM

→ okupas dissidentes cidade baixa →

OKUPA KALISSA

PIX

OCUPAKALISSA
@PROTONMAIL.COM

OKUPA JIBÓIA

KOCJIBOIA @
RISEUP.NET

O chemare la donații pentru ocupațiile autonome și anarhiste afectate de inundația din Porto Alegre.

**Momentele de după catastrofă.
Acțiunea directă**

Guvernele municipale și statale au început să construiască orașe temporare în care zecile de mii de oameni deplasați vor putea să locuiască până cartierele lor vor fi reconstruite sau noi locuințe vor fi construite altundeva. Dar acest lucru nu este necesar și doar risipește materiale și energie. Numai în Porto Alegre, există deja mai mult de 100,000 de locuințe neocupate. 30% din locuințele aflate în centrul orașului sunt neocupate. Acest număr este de 10 ori mai mare decât numărul de locuințe temporare planificate. Gestul acesta este, pur și simplu, o altă metodă de a canaliza fonduri publice către firmele de construcție, în timp ce politicienii încearcă să se popularizeze prin intermediul unor măsuri populiste care nu se preocupă cu probleme fundamentale care cauzează inegalitatea și suferința oamenilor. Mai rău, este o încercare de a muta populația săracă și cea afro-americană în afara zonelor dorite de guverne și de firmele de construcție.

Ca răspuns la problema lipsei de adăpost, au început să apară noi ocupații ale clădirilor abandonate. O mișcare autonomă formată din oameni fără casă au ocupat un hotel abandonat în centrul orașului Porto Alegre cu scopul de a adăposti 45 de familii. Mișcarea Națională a Luptei pentru Adăpostire (MNLN) a ocupat o altă clădire, intitulată acum „Ocupação Rexistência”, dedicată adăpostirii unei mulțimi de familii afectate de prezenta criză. Membrii acestei mișcări accentuează faptul că nu doresc construcția unui „oraș temporar” pentru familiile afectate și mai degrabă ca proprietățile neocupate să fie folosite imediat pentru adăpostirea lor. La 8 iunie, MTST a ocupat o clădire abandonată de 25 de etaje deținută de Institutul Național de Asistență Socială (INSS), tot în Porto Alegre, pentru a adăposti familiile afectate de inundație. Mișcările sociale care au adoptat acțiunea directă au fost mult mai eficiente decât guvernele în privința adăpostirii celor 160,000 de oameni rămași fără casă.

În ochii politicienilor și a afaceriștilor, reconstruirea orașului reprezintă o oportunitate de a obține încă un profit. Sunt necesare niște cantități masive de materiale pentru a reconstrui infrastructura și casele distruse de apă, iar capitaliștii vor profita prin producerea și vinderea acestor materiale. Firmele vor concura în licitații cu oferte făcute în grabă. Și, precum se întâmplă mereu când guvernul lucrează în mod direct cu capitaliștii, vor apărea întârzieri, corupție, prețuri exagerate, deturnarea fondurilor și favoritismul.

Să nu ne lăsăm induși în eroare. Niciun guvern nu va ataca sistemul capitalist. Același lucru se aplică și așa-ziselor partide de stânga, precum guvernul federal al PT. Indiferent de care partid este la conducere, fie PT-ul de centru-stânga sau extrema dreaptă a lui Bolsonaro, statul brazilian este structurat cu scopul de a îmbogăți o elită, negociând viitorul nostru în schimbul puterii.

Acesta nu este un dezastru natural

În concluzie, tragedia care a devastat teritoriul ocupat de statul Rio Grande do Sul nu era doar un dezastru natural inevitabil. Aceasta a fost numai cea mai nouă parte dintr-o serie de evenimente climatice extreme care se întâmplă cu o frecvență și intensitate accelerată, mulțumită deceniilor de distrugere și exploatare a planetei în timp ce autoritățile ignoră avertismentele cercetătorilor și reprimă autodeterminarea și rezistența mișcărilor sociale și a popoarelor tradiționale în numele creșterii economice. Într-un sistem așa de brutal, statul și capitalul se întrunesc cu scopul de a ne distruge și exploata pământul și corpurile, în timp ce previn măsurile care ar putea să reducă impactul acestor evenimente asupra vieților noastre.

Aceasta catastrofă reprezintă consecințele locale a unei probleme globale. Același sistem care a cauzat inundații în Rio Grande do Sul, cauzează incendii în Pantanal și în Amazon. El promovează genocidul din Gaza cu scopul de a controla rezervele de gaze naturale și oprimează studenții care se revoltă împotriva acestui masacru. El contaminează apa, calcă peste teritoriile indigene și scufundă cartiere întregi ca să extragă minerale valoroase din pământ. El distruge păduri, oceane, munți și deșerturi pentru a garanta profitul în mâna câtorva oameni în timp ce condamnă miliarde la vieți mizere.

Pe de o parte, politicienii și capitaliștii au demonstrat încă odată faptul că nu îi preocupă bunăstarea populației. Pe de altă parte, vedem cum solidaritatea încă apare spontan și cum suntem capabili să ne întrajutorăm, depășind chiar și diferențe ideologice drastice.

Mii de oameni au luat inițiativa să organizeze operațiuni de salvare cu propriile resurse, riscându-și viețile pentru a salva altele, umane sau nu. Oamenii au creat adăposturi și puncte de suport, printre care centrele de distribuție a donațiilor și cantinele solidare. În fiecare zi, acestea asigură mii de mese pentru cei deplasați, transportate de șoferi voluntari. Toate acestea sunt menținute de o rețea masivă de solidaritate care se extinde în afara regiunilor afectate de dezastru, răspândindu-se prin întregul teritoriu ocupat de statul brazilian, chiar și în alte țări.

Când dezastrul a lovit, majoritatea populației a decis repede să lase meritocrația și individualismul și și-au dedicat timpul în ajutorul celorlalți. Nu s-au gândit niciodată dacă aceștia merită ajutorul care îl acordă și nu s-au așteptat la vreo recompensă. Oamenii au plătit cu proprii bani pentru mâncarea și îmbrăcămintea altora. În mijlocul acestei catastrofe, nenumărați oameni au avut șansa să își dea seama că suntem toți în aceeași oală și că banii nu mai sunt de ajutor când nu mai există apă potabilă pe piață.

Capitaliștii și statul vor face tot ce le stă în putință ca să centralizeze și să pună stăpânire pe acțiunile solidare auto-organizate, fie cu forța prin acapararea controlului asupra operațiunilor, rechiziționarea proprietăților, constrângerea oamenilor de a se întoarce la muncă, sau prin instituționalizarea organizațiilor de ajutor care rămân. Auto-organizarea și solidaritatea noastră sunt o adevărată amenințare, deoarece guvernele și capitalismul depind de diviziunea noastră și indiferența față de suferința altora.

Este nevoie să ne mobilizăm în continuu și să ne coordonăm dacă vrem să oprim capitaliștii din a folosi aceasta catastrofă și cele care vor urma pentru a avansa proiectele lor distructive. Este datoria noastră de a ne organiza să ocupăm proprietățile abandonate și să ne asigurăm că sunt folosite în beneficiul comunităților noastre. Să ne asigurăm ca bisericile sunt folosite pentru a susține oamenii nevoiași, nu pentru a răspândi ura și intoleranța. Să luptăm ca nimeni să profite din tragedie, ca resursele să fie distribuite celor care au nevoie. Dacă suntem forțați să ne reconstruim viețile și orașele, să ne asigurăm că vom construi ceva mai bun și mai corect.

Dacă umanitatea are un viitor, acest viitor va fi colectiv. Altfel, pur și simplu nu va mai fi.

Interviu: Okupa dos Mil Povos

Okupa dos Mil Povos este un squat cu aproape douăzeci de ani de istorie în Porto Alegre. Localizat într-unul din cartierele cele mai afectate de inundație, acest teritoriu a rămas scufundat timp de 24 de zile. Printre locuitori se numără copii, câini și pisici. Aceștia înca mai suferă de efectele apei, a noroiului, a uleiurilor și chimicalelor care au rămas după inundație, pe lângă efectele produselor de curățenie de care este nevoie pentru restaurarea spațiului.

În acest scurt interviu, am vorbit cu participanții ocupației despre lucrul solidar și strângerea fondurilor pentru a recupera spațiul și a continua cu viața, din moment ce catastrofele climatice nu mai sunt o amenințare a viitorului, dar o parte din experiența prezentă a supraviețuirii sub capitalism.

O discuție dintr-un eveniment la Okupa dos Mil Povos.

Spuneți-ne câteva detalii despre Okupa dos Mil Povos și cum spațiul vostru a fost afectat de inundații.

Território Okupa dos Mil Povos a luat naștere ca un colectiv autonom la începutul anului 2021. Compus din mai mulți oameni din diferite părți ale lumii, acest colectiv anarhic a apărut într-un squat care a început în 2005, după ce oamenii au expropriat de la speculatorii în imobiliare pentru a construi o adevărată alternativă la viața inertă a sistemului neoliberal. În acești câțiva ani de existență a colectivului, am dat frâu liber acumulării de cunoștințe pe care mișcarea Anarkopunk a dezvoltat-o de-a lungul deceniilor, urmând tradiția rebelă și combativă a atâtor generații de anarhiști care și-au dat viețile pentru a construi prezenta luptă pe care o desfășurăm astăzi, prin auto-organizare și acțiune directă. Suntem o parte activă a Teia dos Povos (Pânza Popoarelor) care luptă în Rio Grande do Sul, creând și menținând un forum pentru diseminarea materialelor teoretice și grafice timp de doi ani, aducând oamenii mai aproape de ideile autonome ale Pânzei care se extinde în toată Brazilia.

Împreună cu satele indigene și *quilombola*, am creat a 5-a Adunare Populară în 2022. Am efectuat zile de sănătate cu persoane indigene Warao care au emigrat din Venezuela. Am făcut tombole și am vândut tricouri imprimate pentru a finanța un lăcaș de rugăciune și vindecare pentru comunitatea Kaingang în teritoriul recuperat indigen în Canela, Serra Gaúcha—fără să menționăm zilele de construcție, grădinile cu legume, picturile murale (2022), conversațiile și discuțiile. Am fost parte dintr-o rețea de propagandă și pictură murală care se întâlnea la Ateneu Batalha da Várzea (2021-2022). În acest centru social, în 2022, colectivul nostru a ținut o serie de discuții despre strădaniile din America Latină, pe care am denumit-o „America latină în flăcări” și a atras participanți din Colombia, Ecuador și Chile.

Am organizat chemări la proteste în susținerea poporului colombian în 2021 și am denunțat persecuția și dispariția comunității indigene Yanomami în 2022. Am vizitat, am acompaniat și am promovat recuperarea teritoriilor strămoșești împreună cu popoarele indigene Kaingang, Xokleng și Guarani. Am scris pe pereții din Porto Alegre mii de ori, zi și noapte, în timpul demonstrațiilor sau sub întunericul nopții.

Inundațiile din mai au confirmat că lupta împotriva capitalismului și guvernelor în toată lumea este crescător de esențială și vitală. Casa noastră și spațiul nostru comunitar au fost scufundate sub noroi, chimicale și uleiuri contaminante timp de mai mult de douăzeci de zile. Vom continua să le curățăm și vom continua să dezvoltăm autonomia și răzvrătirea populară anarhică, fără lideri sau partide, până am distruș și ultima coloană a societății-închisoare.

O privire la Okupa dos Mil Povos, „Teritoriul ocupat al o mie de popoare”

Cum au fost organizate acțiunile de ajutor reciproc, după o lună de la inundații?

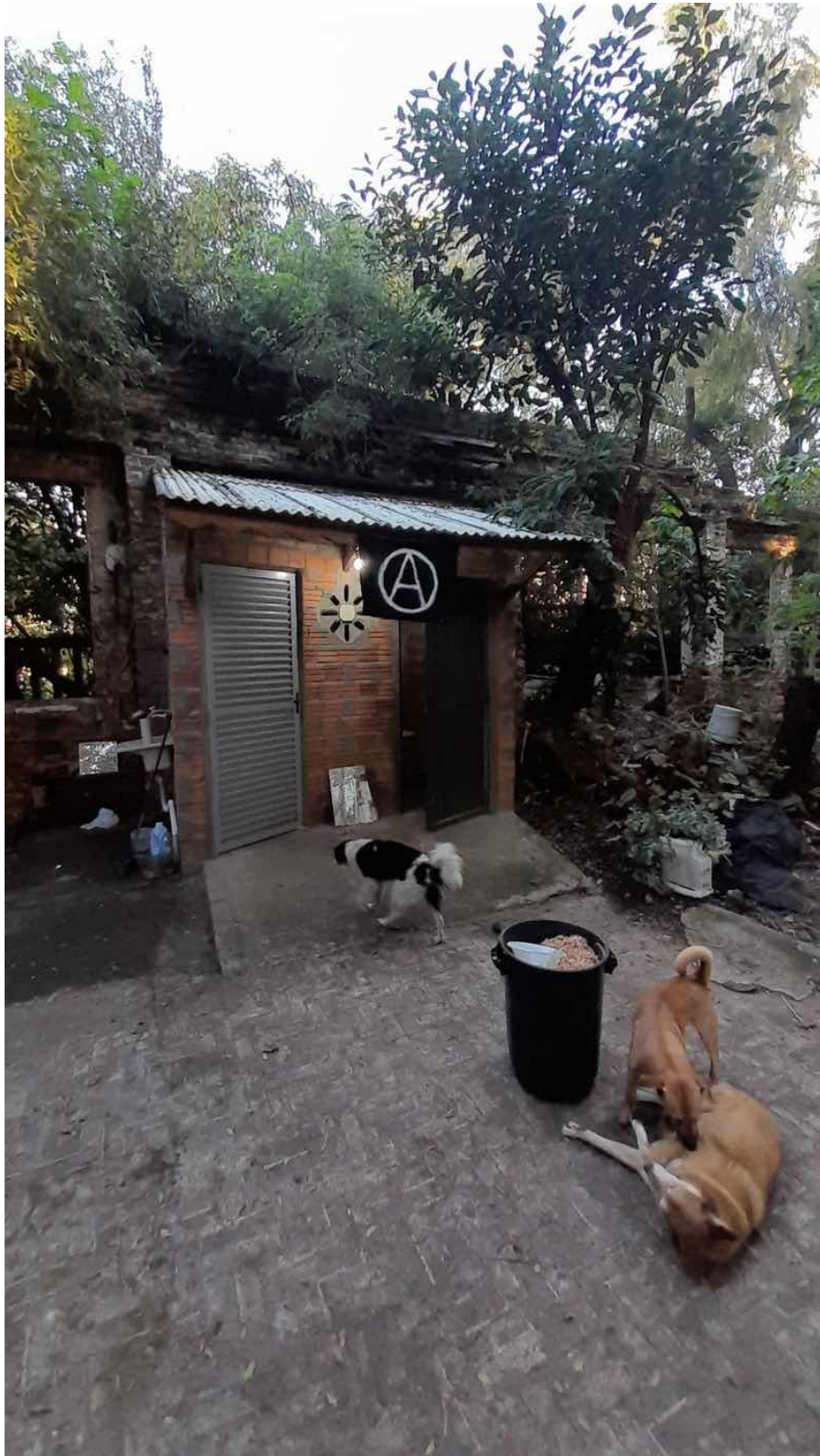
După o lună de la inundații, nu a mai rămas vreun fel de a dona care nu este instituționalizat sau birocratizat cu registre sociale și personale. În acest context, ne este foarte greu să mai strângem fonduri prin aceste platforme. Singurele surse de bani au rămas tovarășii noștrii și cunoștințele care sunt conștiente de situația noastră și ne ajută cu câte ceva. Încă avem mare nevoie de lucruri de bază precum o bucătărie proprie, paturi și frigidere. Acestea sunt lucruri la care nu avem acces din cauza unei lipse de resurse economice. Și cu toate job-urile noastre, nu putem acoperi aceste costuri. La început, am primit foarte mult ajutor și, chiar dacă nu era destul față de tot ce am pierdut, ne-am bucurat foarte tare să vedem acest suport reciproc între oameni, în special între cei din cercurile anarhice, unde solidaritatea este cea mai evidentă într-un moment al pierderilor dramatice precum acesta.

În același timp, vedem și o consistență în generarea și acumularea datelor de majoritatea ONG-urilor și instituțiile de livrare.

Care ocupații au fost afectate și cum a fost colaborarea între centrele sociale radicale, ocupații și alte mișcări?

În Porto Alegre există mai multe squat-uri cu tendințe de stânga, fiecare deosebite între ele și altele care sunt și anarhiste, cu disidență de gen/queer și tot așa. Din experiența noastră, consider că ajutorul dintre aceste centre a fost aproape zero. Este trist, dar adevărat. Există un centru social care a creat un pod între aceste spații anarhiste: „Esp(A)ço” a desfășurat o mare campanie în care au reușit să cumpere câteva unelte colective care, într-un fel, a fost legătura pentru un minim de dialog și comunicare. Este important de ținut minte că relațiile personale de afinitate conțin și ele acest flux de comunicare care nu este așa de vizibil, dar există. Până la urmă, toți știm ce fac tovarășii noștrii din alte spații prin intermediul acestui viu grai.

Alte canale de donații și livrări sunt, de obicei, foarte limitate și precare, cât și birocratice. În general, primim puțin și ne dedicăm contribuției la alte spații de rezistență, în ciuda distanțelor noastre în ceea ce privește gândirea și acțiunea. Observăm urgența și nevoia de coordonare minimă a spațiilor anarhice și de construirea unor colective organizate orizontal.

O privire la Okupa dos Mil Povos.

Cum pot cei din afara Rio Grande do Sul și chiar din afara Braziliei să ajute eforturile de reconstruire și ocupațiile din Porto Alegre?

Ca să putem răspunde la această ultimă întrebare, ar trebui să specificăm multiplele puncte de vedere prin care percepem solidaritatea anarhistă.

Primul punct este cel material. Fără îndoială, acesta este deseori urgent pentru viața noastră de zi cu zi. În acest sens, încă mai avem canale deschise prin care putem primi ajutor de la oricine, de oriunde de pe planetă.

Credem că solidaritatea combativă este și ea foarte importantă. Continuarea înzdrăvenirii luptei frontale împotriva tuturor structurilor de putere este parte din acest instrument numit solidaritate.

Altă dimensiune importantă pe care o vedem este comunicarea din afară de Instagram sau Facebook. Conversația directă este importantă pentru apropierea diferitelor realități și generarea viitoarelor afinități.

În final, dorim să le mulțumim tuturor care încă mai cred că anarhia este posibilă, că dezvoltarea sa este o datorie zilnică și tuturor celor care se străduiesc zilnic să trăiască mai concret în acord cu ideile libertate!

Și o îmbrățișare pentru fiecare!

Din teritoriul ocupat al los thousand pueblos,

8 iunie 2024, Porto Alegre

-Individualitățile organizate și colectivul anarhic al los thousand pueblos

O imagine din satelit care arată inundația din Porto Alegre la 6 mai.

Biblioteca Anarhistă

CrimethInc.

Dezatrul deja a ajuns

Anarhiștii din sudul Braziliei vorbesc despre inundațiile din mai 2024

25 iunie 2024

<https://crimethinc.com/2024/06/25/dezastrul-deja-a-ajuns-anarhistii-din-sudul-braziliei-vorbesc-desp>

Articol tradus din limba engleză de Trixie Hayden. original:

<https://crimethinc.com/2024/06/25/the-disaster-is-already-here-anarchists-in-southern-brazil-on-flo>

ro.theanarchistlibrary.org